

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувач ступеня доктора філософії **Дуброва Андрій Миколайович**, 1972 року народження, громадянин України, освіта вища: закінчив у 2008 році Кіровоградський інститут комерції, за спеціальністю Фінанси. Начальник Головного управління Національної поліції в Кіровоградській області, аспірант 4-го року навчання, заочної форми, виконав акредитовану освітньо-наукову програму 281 Публічне управління та адміністрування.

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом ПрАТ ВНЗ Міжрегіональної Академії управління персоналом від «17» грудня 2025 року № 168-о, у складі:

Голови разової спеціалізованої вченої ради:

- **Лисенко Сергій Олексійович** – доктор юридичних наук, доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри національної безпеки, Приватне акціонерне товариство «Вищий навчальний заклад «Міжрегіональна Академія управління персоналом»

Рецензентів:

- **Омаров Азад Енвер огли** - доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри національної безпеки, Приватне акціонерне товариство «Вищий навчальний заклад «Міжрегіональна Академія управління персоналом».

- **Сервецький Іван Васильович** - доктор юридичних наук, професор, заступник завідувача кафедри національної безпеки, Приватне акціонерне товариство «Вищий навчальний заклад «Міжрегіональна Академія управління персоналом»;

Офіційних опонентів:

- **Кукін Ігор В'ячеславович** - доктор наук з державного управління, доцент кафедри публічного управління та адміністрування, Державний університет інформаційно-комунікаційних технологій

- **Омельчук Василь Андрійович** - доктор юридичних наук, професор, професор кафедри безпеки та правоохоронної діяльності, Західноукраїнський національний університет;

На засіданні «27» лютого 2026 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 28 Публічне управління та адміністрування **Дуброві Андрію Миколайовичу**.

На підставі публічного захисту дисертації «Розвиток інституційно-правового механізму забезпечення правопорядку та безпеки суспільства в системі публічного управління та адміністрування» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Дисертацію виконано на кафедрі публічного адміністрування Приватного акціонерного товариства «Вищий навчальний заклад «Міжрегіональна Академія управління персоналом» м. Київ.

Науковий керівник **Дацій Олександр Іванович**, доктор економічних наук, професор, професор кафедри управління бізнесом, Приватне акціонерне товариство «Вищий навчальний заклад «Міжрегіональна Академія управління персоналом».

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису українською мовою, що повністю відповідає вимогам пункту 6 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами) та містить нові науково-обґрунтовані результати.

Здобувач має 4 наукові публікації за темою дисертації, включених до переліку наукових фахових видань України, 4 – тез доповідей, обговорення на міжнародних та всеукраїнських науково-практичних конференціях, круглих столах:

А. В яких опубліковані основні наукові результати дисертації:

1. Дуброва А.М. Актуальні проблеми публічного управління у сфері забезпечення правопорядку і безпеки суспільства в умовах воєнного стану. *Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. Політичні науки та публічне управління.* (4(64), 2022. С. 22-28. URL: <http://journals.maup.com.ua/index.php/political/article/view/2393>
[https://doi.org/10.32689/2523-4625-2022-4\(64\)-3](https://doi.org/10.32689/2523-4625-2022-4(64)-3)
2. Дуброва А.М. Інституційно-правовий механізм забезпечення конституційних прав і свобод людини в Україні. *Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. Політичні науки та публічне управління.* 3(69). 2023. С. 25-29. URL: <http://journals.maup.com.ua/index.php/political/article/view/2293>
[https://doi.org/10.32689/2523-4625-2022-3\(63\)-4](https://doi.org/10.32689/2523-4625-2022-3(63)-4)
3. Дуброва А.М. Визначення інституційно-правового механізму забезпечення правопорядку і безпеки в сучасному праворозумінні. *Публічне урядування: збірник.* № 1 (38) — квітень 2024. С. 39-46. URL: <https://journals.maup.com.ua/index.php/public-management/issue/view/313/337>
4. Дуброва А.М. Аналіз наукового доробку за напрямками інституційно-правового механізму забезпечення правопорядку і безпеки суспільства. *Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. Політичні науки та*

публічне управління. 5(71). 2023. С. 33-40. URL: <https://journals.maup.com.ua/index.php/political/issue/view/291/314>

Б. Які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

5. Дуброва А.М. Охорона конституційних прав і свобод людини в Україні. *Всеукраїнська науково-практична конференція «Конституція України: держава і право в умовах воєнного стану»: Збірник матеріалів конференції, м. Київ, 28 червня 2022 р.* / Ред. кол.: Червякова О.В. (гол. ред.), І.А.Семенець-Орлова (заст. гол. ред), І.І.Каліна (упоряд. і відп. ред.) та ін. Київ: Міжрегіональна Академія управління персоналом, 2022. С. 65-69.

6. Дуброва А.М. Захист приватного життя в міжнародному праві і національному законодавстві України. *Традиції та інновації розвитку приватного права в Україні: освітній вимір : матеріали XI Всеукраїнської науково-практичної конференції (8 червня 2022 р.)*. Полтава : ПУЕТ, 2022. С. 52-54.

7. Дуброва А.М. Правопорядок як категорія законності у реалізації норм прав. *Традиції та інновації розвитку приватного права в Україні: освітній вимір : матеріали XII Всеукраїнської науково-практичної конференції (8 червня 2023 р.)*. Полтава : ПУЕТ, 2023. С. 34-37.

8. Дуброва А.М. Особливості правового режиму воєнного стану в Україні щодо обмеження конституційних прав і свобод людини й громадянина. *Реалії та перспективи розбудови правової держави в Україні та світі: матеріали V Міжнародної науково-практичної конференції, присвяченої Дню юриста (м. Суми, 7 жовтня 2022 р.)*. Суми: СумДПУ імені А.С. Макаренка, 2022. С. 223-225.

У дискусії взяли участь голова і члени спеціалізованої вченої ради:

Лисенко Сергій Олексійович – доктор юридичних наук, доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри національної безпеки, Приватне акціонерне товариство «Вищий навчальний заклад «Міжрегіональна Академія управління персоналом».

Омаров Азад Енвер огли - доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри національної безпеки, Приватне акціонерне товариство «Вищий навчальний заклад «Міжрегіональна Академія управління персоналом»:

Оцінка позитивна із зауваженнями.

Позитивно оцінюючи дисертаційну роботу Дуброви Андрія Миколайовича, її високий науковий рівень та практичну спрямованість, вважаємо за необхідне висловити низку дискусійних положень та зауважень:

1. Автор пропонує модель інституційно-правового механізму, де міжнародна та національна підсистеми розглядаються як рівнозначні компоненти забезпечення правопорядку (п. 6 висновків). Проте дискусійним залишається питання пріоритетності у разі виникнення конфлікту правових норм. Наприклад, чи може суворе дотримання міжнародних процедурних

стандартів нівелювати оперативність реагування національних органів управління в умовах воєнної загрози? Вбачається, що розробка ієрархічного алгоритму прийняття рішень (залежно від рівня загрози) забезпечила б більш гнучку інтерпретацію функціонування механізму.

2. У роботі справедливо наголошується на важливості сервісно-орієнтованого підходу та наведено успішні приклади впровадження рекомендацій. Водночас у структурі запропонованої авторської моделі недостатньо деталізовано специфічні інструменти управління ризиками, що пов'язані саме з кібербезпекою та захистом персональних даних у діджиталізованих платформах координації. Більш чітка інтеграція блоку «цифрової стійкості» безпосередньо в алгоритм публічного управління посилила б захищеність запропонованого механізму.

3. Автор зосереджує увагу переважно на інституційній структурі та функціях управління. Проте в умовах євроінтеграції України не менш важливими є горизонтальні зв'язки: взаємодія органів публічної влади з громадянським суспільством та міжнародними неурядовими організаціями на рівні громад. Хоча в роботі згадується роль громадян (п. 1 висновків), ці аспекти не були повною мірою інтегровані у перелік функцій управління як окремих вектор «мережевої безпеки».

4. У дисертації приділено увагу управлінню кадрами в системі правопорядку, проте поза межами детального розгляду залишилася проблема психологічної реабілітації та професійної деформації персоналу, що працює в умовах тривалого воєнного стану. Дискусійним є те, наскільки запропоновані механізми зможуть забезпечити реалізацію амбітних стратегій безпеки за умови існуючого кадрового виснаження в державному секторі.

Сервецький Іван Васильович - доктор юридичних наук, професор, заступник завідувача кафедри національної безпеки, Приватне акціонерне товариство «Вищий навчальний заклад «Міжрегіональна Академія управління персоналом»:

Оцінка позитивна із зауваженнями.

Незважаючи на високий рівень достовірності, наукової новизни та практичної цінності дисертаційної роботи Дуброви Андрія Миколайовича, деякі положення можуть стати предметом наукової дискусії, а також викликають необхідність сформулювати низку зауважень щодо змісту та методичних підходів:

1. Автор визначає інституційно-правовий механізм як сервісно-орієнтовану систему, головною метою якої є досягнення балансу інтересів особи, суспільства і держави (п. 1 висновків). Проте виникає питання: чи не є акцент на «сервісності» занадто оптимістичним для умов правового режиму воєнного стану? Зокрема, пріоритет національної безпеки та розширення повноважень силових структур часто вступають у пряме протиріччя з сервісною моделлю управління. Чи не доцільніше було б виокремити специфічний «мобілізаційний» режим функціонування цього механізму, де сервісна функція тимчасово поступається функції примусу задля збереження

державного суверенітету?

2. У роботі запропоновано авторську модель інституційно-правового механізму, що інтегрує міжнародну та національну підсистеми (п. 6 висновків). Автор розглядає ці системи як взаємоузгоджені, проте дискусійним залишається питання ієрархії при прийнятті управлінських рішень. Наприклад, як саме має діяти суб'єкт публічного управління у разі колізії між вимогами міжнародних партнерів (щодо демократичного контролю) та оперативною необхідністю під час ведення бойових дій? Відсутність у моделі чіткого алгоритму пріоритезації норм за різних рівнів безпекових загроз дещо знижує її прикладну стійкість.

3. Надаючи рекомендації щодо вдосконалення механізмів публічного управління, автор пропонує впровадити обов'язкове «стратегічне сценарне планування та моніторинг ризиків» на рівні обласних адміністрацій (п. 8 висновків). З огляду на кадровий дефіцит та високе навантаження на органи влади у прифронтових регіонах, виникає потреба у деталізації: які саме критичні індикатори (КРІ) безпеки мають бути мінімально необхідними для такого моніторингу, щоб він не став формальним бюрократичним процесом? Було б доцільно запропонувати спрощений перелік «маркерів безпеки», адаптованих до можливостей місцевих адміністрацій.

Кукін Ігор В'ячеславович - доктор наук з державного управління, доцент кафедри публічного управління та адміністрування, Державний університет інформаційно-комунікаційних технологій:

Оцінка позитивна із зауваженнями.

Незважаючи на високий рівень обґрунтованості, достовірності та наукової новизни, дисертаційна робота Дуброви А.М. містить низку положень, які можуть стати предметом наукової дискусії, а також викликають необхідність сформулювати зауваження:

1. У другому розділі автор аналізує роль міжнародних організацій (ООН, ЄС, НАТО, ОБСЄ) у формуванні інституційного механізму безпеки. Хоча такий підхід є ґрунтовним, він викликає дискусію: за якими критеріями визначалася пріоритетність впливу саме цих інституцій на національну систему України в умовах воєнного стану? Більш обґрунтованим було б фокусування на порівняльному аналізі механізмів країн, що мають безпосередній досвід трансформації сектору безпеки під час активних бойових дій (наприклад, досвід Ізраїлю або країн Балтії).

2. Запропонована авторська модель інституційно-правового механізму (п. 6 висновків) базується на поєднанні міжнародної та національної систем. Проте автор не повною мірою розкриває механізм усунення правових суперечностей (колізій) між внутрішніми підзаконними актами силових відомств та міжнародними стандартами демократичного контролю. Це може призводити до «управлінського дуалізму» при прийнятті рішень на операційному рівні.

3. Автор вводить поняття «інституційно-правовий механізм» як динамічну суб'єкт-об'єктну систему. Проте в роботі недостатньо розкрито методичний інструментарій саме операційного рівня: які конкретні

управлінські технології (наприклад, сервісні регламенти чи цифрові алгоритми) підлягають впровадженню в першу чергу та за якими критеріями визначається їхня пріоритетність у ситуації гострого дефіциту кадрових та фінансових ресурсів у регіонах.

4. Автор слушно виділяє баланс інтересів особи, суспільства і держави як основу механізму (п. 5 висновків), проте в контексті воєнних викликів недостатньо чітко відображено механізм управління специфічними ризиками: необхідність швидкої реінтеграції ветеранів у правоохоронну систему, залучення волонтерських рухів до охорони правопорядку та подолання правового нігілізму в умовах тривалого стресу суспільства. Ці фактори мають суттєвий вплив на «інституційну стійкість» механізму, але не отримали окремого вимірюваного відображення в організаційній структурі моделі.

5. У роботі наведено результати дослідження правових аспектів воєнного стану (п. 7 висновків). Проте для посилення практичної значущості було б доцільно представити хоча б два альтернативні сценарії функціонування механізму (стабілізаційний та трансформаційний) залежно від тривалості безпекових загроз, що дозволило б оцінити адаптивність запропонованої моделі до різних умов перехідного періоду.

Омельчук Василь Андрійович - доктор юридичних наук, професор, професор кафедри безпеки та правоохоронної діяльності, Західноукраїнський національний університет:

Оцінка позитивна із зауваженнями.

Незважаючи на високу наукову цінність та комплексний характер дослідження Дуброви А.М., аналіз висновків та змісту роботи дає підстави сформулювати низку дискусійних зауважень:

1. У першому висновку автор визначає інституційно-правовий механізм як «сервісно-орієнтовану систему». Проте у подальших розділах, зокрема при аналізі воєнного стану (п. 7 висновків), акцент зміщується на «силовий компонент» та «розширені повноваження». Виникає дискусійне питання: як саме сервісна орієнтація (спрямованість на потреби громадянина) має зберігатися в умовах жорсткої централізації управління та обмеження прав і свобод під час війни?

2. Автор наводить детальну структуру правового механізму міжнародної діяльності (п. 4 висновків), що включає силовий, адміністративний та контрольний компоненти. Водночас залишається недостатньо розкритим питання подолання інституційної дубльованості між різними міжнародними організаціями (наприклад, між структурами ОБСЄ та РЄ) у контексті надання технічної допомоги Україні. Відсутність чіткої координації «донорів безпеки» може призводити до фрагментації публічного управління.

3. У шостому висновку здобувач обґрунтовує модель механізму на підставі принципу гомоморфізму (спрощеного відображення). Хоча такий підхід є методологічно коректним для теорії управління, він дещо нівелює специфіку регіональних відмінностей. Зокрема, функціонування «національної

підсистеми» у деокупованих громадах та тилових регіонах має суттєві відмінності, які потребують відображення в архітектурі моделі.

4. Серед практичних рекомендацій (п. 8 висновків) автор пропонує запровадження інституту «незалежного Уповноваженого» на місцевому рівні. Це цікава пропозиція, проте вона викликає дискусію щодо правового статусу такої особи: чи не призведе це до створення паралельної структури, що дублюватиме функції прокуратури або чинного Омбудсмена, та якими є важелі впливу цього інституту на силові структури?

5. У п'ятому висновку наголошується на «Стратегічному компасі» ЄС як орієнтирі для України. Проте автор не повною мірою враховує, що цей документ передбачає створення «Сил швидкого розгортання ЄС» (EU Rapid Deployment Capacity). Дискусійним є питання готовності українського законодавства у сфері публічного управління до інтеграції національних підрозділів у такі наднаціональні структури безпеки.

Результати відкритого голосування:

«За» 5 членів ради,
«Проти» 0 членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує **Дуброві Андрію Миколайовичу** ступінь доктора філософії з галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової
спеціалізованої вченої ради

Сергій Лисенко